Acolo unde domnește întunericul

On Mai 23, 2014

Onorează-ți obligațiile morale și spirituale în așa fel, încât de la un capăt la altul al personalității tale nicio trăsătură de caracter să nu fie pusă la îndoială.

Episcopul Myriel știa să spună lucrurile cele mai însemnate în graiul cel mai popular. Vorbind toate limbile, pătrundea în toate sufletele. De altminteri, se purta la fel cu cei de sus ca și cu cei de jos. Nu învinuia niciodată în pripă și fără să țină seama de împrejurările respective. Spunea: "Să vedem mai întâi de unde vine răul."

Omul poartă pe el carnea, care îi este în același timp povară și ispită. O târăște după el și i se supune. E dator s-o supravegheze, s-o înfrâneze, să i se împotrivească și să nu i se supună decât atunci când nu mai are încotro. Dându-i în felul acesta ascultare, săvârșim totuși o greșeală, dar o greșeală de felul acesta se poate ierta. E o cădere, dar o cădere în genunchi, care poate sfârși cu o rugăciune. Să fii sfânt e un lucru rar. Să fii drept e o datorie. Puteți greși, puteți avea slăbiciuni, puteți păcătui, dar fiți drepți.

*Pe cei ce nu știu, învățați-i cât mai multe lucruri puteți. Societatea e vinovată, ea trebuie trasă la răspundere pentru bezna pe care o menține. Acolo unde domnește întunericul, încolțește păcatul. Vinovat nu e cel ce păcătuiește, ci acela care-l ține în întuneric. **

Poate leadershipul tău să spargă zidurile invizibile ale vieții reale, fără să intre într-o buclă de cauzalitate temporală determinată de împrejurările în care te remarci ca un exemplu de fapte bune?

Cel ce își manifestă personalitatea doar într-o singură direcție, spre ceea ce îl face superior și spre ceea ce contează mai mult pentru devenirea lui, raportându-se mai întâi la ceea ce înseamnă a fi om de mare caracter, de fapt încearcă să se elibereze de acea optică pietrificată despre viață care face ca lumea din jurului lui să se deformeze. E un soi de speranță inventată de creierul uman pentru a putea continua să supraviețuiască într-o societate apăsătoare, care nu îi rezervă nici un viitor strălucit.

A intra într-o buclă de cauzalitate temporală determinată de împrejurările în care te remarci ca un exemplu de fapte bune presupune să-ți schimbi optica despre ce poți și cât valorezi într-un context în care totul este trecător, adică se poate schimba imediat datorită influenței unei anumite constrângeri externe asupra conștiinței și voinței tale.

Ai puterea de conștientiza felul cum te influențează interacțiunea cu ceilalți într-o societate egoistă și lacomă în care, din ce în ce mai des, pe nimeni nu interesează de nimeni. Iar în intenția de a demonstra ceea ce ești, purtându-te la fel cu cei de sus ca și cu cei de jos, fără a ține seama neapărat de împrejurările și de anturajul în care te găsești, îți vei spori puterea de a conștientiza binele și răul, și care pot fi urmările lor.

Iată ce spunea marele filozof german, Friedrich Nietzsche: "Dacă viața noastră are *de ce-ul* , atunci putem suporta *cum-urile* ." Pentru ca leadershipul să spargă zidurile invizibile ale vieții reale, mai întâi trebuie să conturezi perspectivele legate de ceea nu știi sau nu îți convine, deci să suporți „de ce-urile" și "cum-urile", luând în seamă aspectele negative din jur.

Leadershipul capătă o poziție dominantă printr-o subtilă oglindire a realității care se regăsește în felul cum întrebuințezi experiența vieții, dar și prin măsurarea stabilității

legăturilor pe care le creezi între tine și ceilalți.

Leadership: Poți să te integrezi într-o lume ce își face un scop din a te exclude, fără a declanșa o anumită schimbare a cursului dramatic al experienței pe care ți-l imprimă efectul împrejurărilor instalat de sensul societății?

În intenția de a demonstra eficiență și nevoia leadershipului, ținând cont de cât de bine urmărești adevărul fundamental și moral după care se orientează oamenii în decursul vieții potrivnice lor, deci cercetând "de unde vine răul", vei putea să acorzi mai mult credit acelei părți din tine care face posibilă înțelegerea vieții. Numai dacă cercetezi mai adânc experiențele din care poți trage învățături, fără a pune la îndoială validitatea a ceea ce accepți că fiind adevărat, aproape la extrem, dar nu întotdeauna benefic și suportabil, numai astfel te poți deschide în fața vieții și te poți apropia de superioritate.

A te integra într-o lume ce își face un scop din a te exclude înseamnă să aduci echilibrul acolo unde domnește întunericul. Chiar dacă nu vei putea să tragi la răspundere societatea pentru bezna pe care o menține, îți poți onora obligațiile morale și spirituale în așa fel, încât de la un capăt la altul al personalității tale nicio trăsătură de caracter să nu fie pusă la îndoială.

Cursul dramatic al experienței pe care ți-l imprimă efectul împrejurărilor instalat de sensul societății poate fi oricând deviat spre susținerea și întemeierea responsabilității de a fi tu însuți un model de spiritualitate revelatoare.

Asta, numai dacă linia ta de conduită pe care o socotești bună va fi de continuitate în ceea ce privește ideea de: umanitate, de egalitate, drept, ordine și onestitate.

Acolo unde domnește întunericul vizează acea normalitate adoptată de lider pe tot parcursul vieții sale și-n toate împrejurările. A fi tu însuți, dar și a funcționa după standardele cele mai înalte ale societății, a nu abdica în nicio împrejurare de la ele, face din tine un model demn de urmat de majoritatea celor din jurul tău.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/acolo-unde-domneste-intunericul.html